

Vergaderjaar 1984–1985 Nr. 11*

16538

Nieuwe bepalingen met betrekking tot gemeenschappelijke regelingen (Wet gemeenschappelijke regelingen)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE ZAKEN EN DE HOGE COLLEGES VAN STAAT¹

Vastgesteld 25 september 1984

De vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Hoge Colleges van Staat heeft het voorbereidend onderzoek van wetsvoorstel 16 538 Wet gemeenschappelijke regelingen ter hand genomen. Gelijktijdig met het uitbrengen van dit voorlopig verslag heeft zij een brief aan de eerste ondertekenaar van dit voorstel, de minister van Binnenlandse Zaken gezonden ten einde schriftelijk overleg op grond van de artikelen 41 en 59 van het reglement van orde der Kamer te voeren over enkele bevindingen van de commissie. De inbreng van de leden van de fractie van de P.v.d.A. bevatte vragen naar een twintigtal plaatsen in het voorstel, waar kennelijke vergissingen en misstellingen werden geconstateerd. De commissie heeft dit onderdeel van bedoelde inbreng als bijlage bij haar schrijven gevoegd. Zij heeft de minister gevraagd haar te willen inlichten over de mogelijkheden welke hij ziet om de gesignaleerde misstellingen en vergissingen, ook die welke niet uitdrukkelijk in de bijlage werden vernoemd, te herstellen. Nadat de minister op bovengenoemde brief zal hebben geantwoord en nadat eventueel nader overleg heeft plaatsgevonden zal verslag over het schriftelijk overleg en de uitkomst daarvan worden uitgebracht.

Zoals uit het uitbrengen van dit voorlopig verslag blijken mag, heeft de commissie besloten niet met het voortzetten van haar werkzaamheden te wachten totdat antwoord van de minister zal zijn ontvangen. De commissie heeft geenszins de bedoeling de behandeling van voorliggend voorstel langer op te houden dan absoluut noodzakelijk zal zijn.

Inleidende opmerkingen

De leden van de fractie van het **C.D.A.** konden zich in grote lijnen verenigen met de inhoud van het voorstel. Zij behielden evenals de leden van de fractie van **V.V.D.** hun twijfel over de mogelijkheid alle soorten gemeenschappelijke regelingen te bundelen binnen één bepaalde regio. Deze laatste leden accepteerden uitgaande van het feit, dat de bestuurlijke reorganisatie van de baan is en de meerderheid van het parlement de vierde bestuurslaag verwierpt, het onderhavige voorstel van wet als beste oplossing voor de regeling van taken en bevoegdheden die de schaal van de doorsnee gemeenten te boven gaan, al zagen zij het feit dat in het voorliggend voorstel rechtstreeks verkiezingen voor leden van het algemeen

¹ *Samenstelling:* Kaland (CDA), Postma (CDA), Buijsert (CDA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), voorzitter, Van der Ploeg (PvdA), Feij (VVD), Geertsema (VVD), Vis (D'66), Vogt (PSP), IJmker (PSP), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Schuurman (RPF), Van der Jagt (GPV).

* Het vorige stuk is verschenen onder nr. 231 van vergaderjaar 1983–1984

bestuur onmogelijk maakt als duidelijk minpunt in vergelijking van de bestaande Wet gemeenschappelijke regelingen. Voor het overige achtten zij de voorgestelde wet op alle punten een verbetering.

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** hoopten met de minister dat dit wetsvoorstel, eenmaal tot wet verheven, een goed instrument zal zijn om de bestaande grote onoverzichtelijkheid op het gebied van gemeenschappelijke regelingen geleidelijk te verhelpen, het facetbestuur te bestrijden en de politieke besluitvorming te bevorderen. Zij spraken de hoop uit dat bundeling en integratie van gemeenschappelijke regelingen in komende jaren zullen bijdragen tot een betere behartiging van gemeenschappelijke belangen dan tot dusver mogelijk was. In dat geval kan dit voorstel een instrument worden voor geleidelijke en procesmatige bestuurlijke reorganisatie.

Het lid van de **G.P.V.**-fractie kon zich in hoofdlijnen met het voorstel verenigen. Op enkele punten wilde hij verderop in dit verslag nog terugkomen.

De leden van de fractie van **D'66** gevoelden in dit stadium van de behandeling nog geen behoefte vragen of opmerkingen te formuleren. Zij behielden zich overigens het recht voor tijdens de openbare beraadslagingen nader in te gaan op met dit voorstel samenhangende onderwerpen.

Vierde bestuurslaag

De leden van de fractie van het **C.D.A.** vroegen of, indien het streven naar ordening binnen de samenwerkingsgebieden wordt bekroond, niet het gevaar bestaat dat zo'n regeling – in de praktijk waarschijnlijk altijd als orgaan opererend – een eigen leven gaat leiden en de deelnemende gemeentes in zwaarte gaat overtreffen. Wordt het dan geen pseudo vierde bestuurslaag?

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** vonden op alle bladzijden van de tussen regering en Tweede Kamer gewisselde stukken bewijzen voor wat zij zagen als het ambivalente karakter van het voorstel. Zeker nu alle overige pogingen tot reorganisatie van het binnenlands bestuur (vooralsnog?) zijn mislukt, ligt de klemtoon meer dan aanvankelijk het geval leek, op wat dit voorstel aan mogelijkheden biedt.

Planning, coördinatie en sturing zijn niet meer verboden, bundeling en integratie zijn doelen van beleid. Een maximaal gebruik van de mogelijkheden brengt een (nieuwe) feitelijke bestuurslaag steeds dichterbij. Als de ontwikkeling werkelijk in deze richting gaan zou, dan zou het aanbevelenswaardig zijn die ontwikkeling niet krampachtig tegen te gaan. Het lijkt eerder verstandig na verloop van tijd na te gaan of uit die ontwikkeling geen consequenties getrokken moeten worden, namelijk het openen van de mogelijkheid van rechtstreekse verkiezingen als sluitstuk van de ontwikkeling als bedoeld.

Met de leden van de fracties van **P.v.d.A.**, **P.S.P.**, **P.P.R.** en **E.V.P.** en de groep **Scholten/Dijkman** uit de Tweede Kamer betreurde een aantal leden uit de **V.V.D.**-fractie dat de leden van het algemeen bestuur van een openbaar lichaam niet rechtstreeks mogen worden verkozen door de kiesgerechtigde inwoners van de deelnemende gemeentes. Dat deed in hun ogen ernstig af aan het democratische karakter van de tot stand te brengen gemeenschappelijke regeling.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** memoreerden de uitvoerige, vier jaar durende behandeling van dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer, alsmede de lotgevallen van de twee daaraan voorafgaande voorontwerpen, waarvan de eerste dateerde van 7 oktober 1977. Destijds maakte, zoals boven reeds opgemerkt, de Wet gemeenschappelijke regelingen nog deel uit van de totale reorganisatie van het binnenlands bestuur. Inmiddels is

deze reorganisatie ten grave gedragen en vormt dit ontwerp van wet een zelfstandige bijdrage aan de organisatie van het binnenlands bestuur.

In alle stukken wordt door de minister gewaarschuwd dat de voorgestelde wet vooral geen inleiding mag vormen voor een vierde bestuurslaag. Evenmin als alle andere tegenstanders, neemt ook de minister niet de moeite uiteen te zetten wat nu precies de bezwaren zijn tegen een vierde bestuurslaag. Alleen tijdens de mondelinge behandeling merkte de minister op dat een vierde bestuurslaag «de positie van de gemeente zou verzwakken».

Is de minister niet van mening, dat ook gemeenschappelijke regelingen, waarbij – zoals uit dit voorstel van wet volgt – het bestuur van het openbaar lichaam dan wel het gemeenschappelijk orgaan geen verantwoording behoeft af te leggen aan de raden van de deelnemende gemeenten en waarbij de uitgaven verplichte uitgaven zijn, de positie van de gemeenten verzwakken?

Wil de minister nog eens duidelijk uiteenzetten wat zijn bezwaren zijn tegen de gedachte van vier bestuurslagen, te weten de gemeenten, ± 44 gewesten, 4 à 5 landsdelen en het Rijk?

Naar de mening van een aantal leden van de fractie zoëven ook reeds aan het woord, zou dit model duidelijk de voorkeur verdienen boven het nu gekozen model.

De afwijzing van een vierde bestuurslaag betekent tevens de verkleining van het aantal mogelijkheden voor elke taakuitoefening door de overheid een daarbij passende schaal te vinden, waarbij dan tevens democratische controle kan plaatsvinden. Naar het oordeel van de genoemde leden zouden de drie verschillende schalen, te weten landsdelen, gewesten en gemeenten voldoende variatie hebben geboden om voor alle taken een passend draagvlak te bieden. Zo zouden de landsdelen bij voorbeeld bij uitstek geschikt geweest zijn voor de produktie van elektriciteit en bij voorbeeld voor taken op het terrein de automatisering. Wellicht ook als platform voor een deconcentratie van de Raad van State.

De genoemde leden hebben bovendien de overtuiging dat in het door hen voorgestane bestuursmodel gemeentelijke herindeling aanzienlijk minder noodzakelijk zou zijn geweest, dan thans ook naar hun mening nog steeds het geval is. Als men dit bestuursmodel dan nog zou combineren met een grondwetswijziging, die er toe strekt dat niet alle gemeenten dezelfde taken en bevoegdheden behoeven te hebben, met andere woorden dat kleine gemeenten op vrijwillige basis bepaalde taken en bevoegdheden zou kunnen overdragen aan gewesten, dan zou een groot deel van de gemeentelijke herindeling overbodig worden.

Acht de minister deze redenering valide, afgezien van het feit, dat hij het met bedoeld bestuursmodel niet eens is?

Bundeling en Integratie

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** achtten het opvallend dat in het eerste lid van artikel 2 de begrippen «bundeling» en «integratie» worden genoemd, zonder dat gepoogd wordt ze te definiëren. Deze leden zouden het ontbreken van een definitie niet bezwaarlijk gevonden hebben, ware het niet dat in het derde lid van artikel 99 het begrip «integratie» alleen opduikt, hetgeen – in de ogen van deze leden – doet veronderstellen dat er onderscheid tussen beide moet worden gemaakt. Kan de minister zich een bundeling zonder enige vorm van integratie voorstellen? Uit de gewisselde stukken zou kunnen worden opgemaakt dat «bundeling» identiek is aan het brengen van enkele regelingen van verschillende omvang op dezelfde schaal. Dit proces zal evenwel, wil het werkelijk enig effect van betekenis hebben, gepaard moeten gaan met gemeenschappelijkheid van andere elementen.

Hoe denkt de minister over deze beschouwing?

Het lid van de **G.P.V.**-fractie vroeg waarom er geen indicatie gegeven wordt van de doeltreffendheid van de instrumenten-bundeling en -integratie. Hij verwees daarbij naar toetsingspunt nr. 8 van de commissie Geelhoed.

Samenwerkingsgebied

De leden van de fractie van het **C.D.A.** achtten met de bewindsman orde scheppen in de wirwar van gemeenschappelijke regelingen zo niet noodzakelijk dan toch in ieder geval gewenst. Zij betwijfelden echter of het mogelijk danwel wenselijk zou zijn alles wat gemeentes in het verleden gezamenlijk ter hand hebben genomen of in de toekomst nog ter hand willen nemen, in één soort samenwerkingsverband te dwingen. Het leek deze leden in het bijzonder interessant om te vernemen of de minister denkt dat de nutsvoorzieningen, openbaar vervoer, vuilverwerking, sociale werkplaatsen, regionale vliegvelden, havenschappen, en de brandweer in één en hetzelfde samenwerkingsverband gepast kunnen worden met muziekscholen, schoolbegeleidingsdiensten, de gezondheidszorg, welzijnsvoorzieningen e.d. Er is een ontsnappingsclausule op grond van «aard en omvang». Wil de minister eens uiteenzetten wat hij onder die begrippen verstaat? Gaat het daar om soortgelijke activiteiten die hij bij elkaar in één samenwerkingsverband wil zien of moet aan die woorden een andere betekenis worden gehecht?

Ook de leden van de fractie van de **V.V.D.** vroegen de minister welke verwachtingen hij koestert van de bundeling van gemeenschappelijke regelingen.

Is hij niet van mening, dat de meest verantwoorde schaal voor de behartiging van gemeenschappelijke belangen van de gemeenten dermate uiteen loopt, dat van een bundeling – laat staan van een integratie – niet veel terecht zal komen?

Met name de gemeenschappelijke regelingen op het terrein van de gezondheidszorg zullen veelal een groter draagvlak vergen dan andere regelingen. Zal, naar de mening van de minister, niet zeer vaak in de praktijk blijken dat «de aard van het te behartigen belang of de te behartigen belangen of de schaal, waarop deze belangen behartigd moeten worden» met zich meebrengen dat van de indeling volgens artikel 2 afgeweken moet worden?

De leden van de **C.D.A.**-fractie herinnerden voorts aan hun opmerking onder het hoofdje Vierde bestuurslaag. Zij dachten daar aan gemeenschappelijke regelingen die de deelnemende gemeentes over het hoofd kunnen groeien. Zij vroegen of de minister in dit verband ook aandacht wil besteden aan de bestaande wetgeving op het gebied van de drinkwatervoorziening en de komende wetgeving op de energievoorziening.

Moet een samenwerkingsverband ten behoeve van de drinkwatervoorziening, opererend als naamloze vennootschap, in principe ook onder de werking van het nieuwe samenwerkingsgebied komen te vallen?

Zo het antwoord bevestigend luidt, geldt dat antwoord evenzeer alle andere overheidsactiviteiten in privaatrechtelijke kled? Zo het ontkennend luidt, waarom worden deze activiteiten niet in de nieuwe regeling betrokken? Zouden met andere woorden, privaatrechtelijke activiteiten niet van belang zijn voor wat men met de wet zal pogen te bewerkstelligen. Maakt het voor het antwoord verschil dat het vierde lid van artikel 5 oud niet is overgenomen in artikel 8 nieuw?

Of is het zo dat het nieuwe samenwerkingsgebied wel geldt voor nieuwe activiteiten door middel van deelname in een NV – waar de wet nu de mogelijkheden voor biedt – maar niet voor de thans al bestaande activiteiten en bestaande participaties van de afzonderlijke gemeentes?

Privaatrechtelijke organisaties

De leden van de fracties van het **C.D.A.** memoreerden het standpunt van de regering dat taken van publiekrechtelijke lichamen ook in het facetbestuur publiekrechtelijk behoren te worden geregeld. Hecht de minister nog altijd aan dat uitgangspunt en zo hij daarop bevestigend antwoord, waarom gaat dat standpunt dan niet op voor bijvoorbeeld electriciteitsproductie en distributie van energie, waarvoor van rijkswege de privaatrechtelijke nv-vorm voor het meest wenselijk wordt gehouden?

Deze leden kregen graag nog eens een nadere uiteenzetting van de criteria waarop wordt gefundeerd de opvatting dat allerlei overheidsactiviteiten een publiekrechtelijke vormgeving moeten krijgen, dan wel in een publiekrechtelijke regeling dienen te worden ondergebracht. Kunnen bepaalde activiteiten en belangen niet veel beter in een privaatrechtelijk kled worden gestoken en zodoende langs privaatrechtelijke weg worden geregeld en behartigd?

Intussen wilden deze leden nog even de aandacht vragen voor een bezwaar tegen de huidige wet, dat in de memorie van toelichting naar voren wordt gebracht. De huidige wet zou «facetbestuur» in de hand werken. In artikel 1 van de voorgestelde wet wordt de mogelijkheid geopend een gemeenschappelijke regeling te treffen «ter behartiging van één (of meer) bepaald(e) belang(en) van die gemeentes».

Kan een dergelijke regeling dan niet tot facetbestuur leiden? Wil de minister uiteenzetten wat nu eigenlijk de bezwaren tegen zogenaamd «facetbestuur» zijn. Elk soort «facetbestuur» werkt immers binnen de randvoorwaarden van het integrale bestuur.

Positie ambtenaren

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** leek de mogelijkheid de gemeentesecretaris c.q. de griffier der staten in bepaalde regelingen tot lid van het algemeen bestuur van een openbaar lichaam aan te wijzen zeer ongewenst. Deze bepaling brengt in deze wet een element dat vreemd is aan de aard van het voorstel. Als een gemeenschappelijke regeling er een is van verlengd lokaal bestuur, zouden algemeen bestuur en dagelijks bestuur beide behoren te bestaan uit verkozen vertegenwoordigers. Ambtenaren zouden als zodanig daarin geen zitting kunnen hebben.

Bovendien is het onwenselijk dat de gemeentesecretaris of wel de griffier verantwoording voor hun activiteiten in het kader van een gemeenschappelijke regeling zullen moeten afleggen aan de betrokken gemeenteraad ofwel provinciale staten. Zij zouden dan immers betrokken kunnen raken bij politieke controverses.

De gedachte dat ook burgemeesters en commissarissen des Konings lid kunnen worden van genoemde besturen, doet daar niets aan af, want deze ambtsdragers zijn uit hoofde van hun functie ook overigens verantwoording schuldig aan het betrokken vertegenwoordigend orgaan.

Het zou niet bezwaarlijk zijn als de secretaris of de griffier lid van een adviescommissie zou zijn.

De leden hier aan het woord haalden nog met instemming de woorden van de staatssecretaris aan (Handelingen Tweede Kamer 1983–1984, blz. 4926), waar ook hij verklaart geen voorstander te zijn van het benoemen van de gemeentesecretaris in het algemeen bestuur.

Deze leden stelden ten slotte nog een vraag naar de betekenis van de tweede volzin van het eerste lid van artikel 13. Maakt het aldaar gestelde het onmogelijk dat een gemeentesecretaris lid is van het algemeen bestuur van het IZA?

De mogelijkheid welke artikel 14, tweede lid, introduceert, namelijk leden van het dagelijks bestuur aan te wijzen buiten de kring van het algemeen bestuur, leek deze leden een novum. Dat leek hen des te duidelijker, aangezien er geen beperking in de kring van personen werd gebracht. Zij herinnerden aan de discussie rond de vraag of wethouders c.q. leden van gedeputeerde staten – geen raadslid danwel statenlid zijnde – gekozen zouden moeten kunnen worden. In het verleden heeft men op die mogelijkheid steeds negatief gereageerd. Waarom wordt voor dit orgaan van – alweer – *verlengd* bestuur toch voor deze mogelijkheid gekozen?

Kosten

Het lid van de **G.P.V.**-fractie hoorde gaarne wat er nu precies bekend is over de extra-kosten die de uitvoering van het voorliggend voorstel

meebrengt. Zij dachten daarbij aan de toetsingspunten 9 en 10, geformuleerd door de commissie Geelhoed.

Op grond van welke argumenten meent de minister dat zich geen lastenverhoging voor de gemeentes zal voordoen?

Ook vernam het lid hier aan het woord graag de reactie van de staatssecretaris op de vragen van de Tweede Kamerleden Franssen en Lauxtermann naar aanleiding van de aanvaarde motie op stuk nr. 42.

Ten slotte wilde dit lid weten welke de ratio is van de verdeling tijdens de overgangperiode van de rijksbijdragen via het provinciefonds. Zal het stimuleren door provinciale besturen van samenwerking in bepaalde delen van die provincies niet ten koste gaan van de regio's waar de samenwerking op grond van de oude wet tot nu toe op eigen kosten van de gemeentes plaats vindt?

Aanpassing regio's rijksdiensten

Het lid van de **G.P.V.**-fractie wilde weten welke garanties de minister geven kan dat binnen de termijn van vijf jaar ook de regio's van de gedecentraliseerde rijksdiensten zijn aangepast.

Artikelsgewijs

Artikel 4

In het vierde lid van artikel 4 bleek de leden van de fractie van de **P.v.d.A.** niet met zoveel woorden dat de genoemde mogelijkheid terugslaat op de voorgaande leden, dit in tegenstelling tot de verderop voorkomende min of meer analoge gevallen. Zie bijv. artikel 28, lid 3. Is er een reden voor dit redactieverval?

Artikel 8

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** is het niet duidelijk wat nu precies het onderscheid is tussen een openbaar lichaam en een gemeenschappelijk orgaan. Wat moet onder «openbaar lichaam» worden verstaan en wat onder «gemeenschappelijk orgaan»? Waar ligt de grens tussen beide? Rechtvaardigt het onderscheid dat een aantal daaropvolgende artikelen wel op het openbaar lichaam, maar niet op het gemeenschappelijk orgaan van toepassing is?

In artikel 8, derde lid, is geregeld hoe een gemeenschappelijke regeling zonder rechtspersoonlijkheid via een der deelnemende gemeenten aan het maatschappelijk verkeer kan deelnemen. Waarom de rechtspersoonlijkheid aan de regeling zelf onthouden, zo vroegen de leden van de fractie van het **C.D.A.** Ziet het er niet naar uit dat in vele gevallen toch een openbaar lichaam zal worden ingesteld? Is bovendien de regeling waarin een der deelnemers voor allen aan het maatschappelijk verkeer deelneemt wel zo gewenst uit overwegingen van gelijkwaardigheid en gelijke inbreng in de gemeenschappelijke regeling?

Artikel 13

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** toonden zich niet zeer gelukkig over de introductie van meervoudig stemrecht in artikel 13, vierde lid sub b. Naar zij meenden te weten, handelt het om een novum in het Nederlandse staatsrecht en zij vroegen waarom dat meervoudige stemrecht in de wet moest worden geïntroduceerd. De motivering tot dusverre had hen geheel niet kunnen overtuigen. In aansluiting op deze vraag, vroegen zij of de leden van het dagelijks bestuur als bedoeld in het eerste lid van artikel 14 – zijnde leden als bedoeld in artikel 13, vierde lid onder b – ook in dat dagelijks bestuur over een meervoudig stemrecht beschikken.

De leden van de **V.V.D.** -fractie wilden gaarne weten hoe het algemeen bestuur dient te worden samengesteld indien de regeling wordt aangegaan door de raden en de colleges van b. en w. Geldt dan uitsluitend het bepaalde in de leden 1 tot en met 5?

Artikel 23

Het heeft de leden van de fractie van de **P.v.d.A.** verbaasd dat het eerste lid van artikel 23 volgens het algemeen bestuur een besloten vergadering kan houden op grond van de belangen als genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur. Had het niet meer voor de hand gelegen om aan te sluiten bij de artikelen 49 en 50 van de gemeentewet?

Artikel 33

De leden voornoemd zouden graag vernemen wat de peildatum is waarop het gezamenlijk inwonertal als bedoeld in het vierde lid van artikel 33 wordt vastgesteld.

Artikel 102

In artikel 102 lazen de leden van de **P.v.d.A.**-fractie dat «alvorens gebruik te maken van Onze bevoegdheden bedoeld in artikel 99, vijfde lid en 100 (-), Wij de Raad van State (horen)».

Deze leden zouden graag vernemen waarom niet uitsluitend wordt verwezen naar artikel 99 vijfde lid en artikel 100, *derde* lid. Immers het kunnen uitnodigen op zich is een bevoegdheid van de Kroon, maar het kan toch niet de bedoeling zijn alvorens van die bevoegdheid gebruik te maken, de Raad van State te horen?

Artikel 103

In artikel 103 wordt bepaald dat de artikelen 8–16, 21, 26, 30, 31 en 33 van overeenkomstige toepassing zijn. Kan de minister de leden van de **P.v.d.A.**-fractie uitleggen waarom bij voorbeeld de artikelen 17 en 20–22–23 *niet* van overeenkomstige toepassing worden verklaard?

Artikel 106

Met betrekking tot het gestelde in artikel 106, tweede lid vroegen deze leden, reeds boven aan het woord, zich af of deze bepaling impliceert dat bij een geschil als bedoeld in artikel 4, eerste lid de termijn genoemd in het eerste lid voor onbepaalde tijd kan worden verlengd. Zou het niet juist zijn geweest in dit lid een bepaalde restrictie aan te brengen?

Artikel 107

In artikel 107, vierde lid, wordt melding gemaakt van de «algemene besturen der deelnemers». De leden van de **P.v.d.A.**-fractie zouden graag een toelichting hebben welke algemene besturen daarmee worden bedoeld. Als het gaat om de gemeenteraad of provinciale staten of het algemeen bestuur van een waterschap, waarom is dat dan niet met zoveel woorden vermeld?

Kleuteronderwijswet

Nu artikel 2 lid 4 van de Kleuteronderwijswet expliciet aangeeft dat door andere openbare lichamen dan gemeenten geen kleuterscholen worden opgericht of in stand gehouden, zou het dan bij de wijziging van de

Kleuteronderwijswet als bedoeld in artikel 134 van de onderhavige wet het
juister zijn geweest – zo vroegen de leden van de **P.v.d.A.**-fractie – te
bepalen dat artikel 8, eerste lid in casu niet van toepassing kan zijn?

De voorzitter van de commissie,
J. H. B. van der Meer

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld